

Jännää

Oli onni, ettei ketään valittu presidentiksi suoraan, vaan saamme nauttia vielä valitsijamiehistäkin.

Olisi kansantaloudellista tuhlausta, jos jo kertaalleen valitut, korkkaamattomat valitsijamiehet olisivat jääneet käyttämättä. Se olisi samaa kuin jos ostettaisiin kori kaljaa eikä sitten juotaisikaan.

Ajankuluna valitsijamiehet ovat suorastaan välttämättömiä. Ellei heitä olisi, emme tietäisi mitä tehdä ennen Calgaryn olympialaisia. Joutilas nuoriso valuisi television äärestä kaduille, urheilukentille ja muuhun pahantekoon, keski-ikäiset ottaisivat avioeroja ja eläkeläiset istuisivat bingossa. Mutta nyt saamme kaikki olla rauhassa, kun kansakunta hiljentyä jännittämään valitsijamiehiä Marja-Liisa Kirvesniemeen saakka.

Ja jännittämistä totisesti riittääkin. Periaatteessa mikä tahansa ratkaisu on mahdollinen ja kenestä tahansa voi tulla Suomen presidentti, niinkuin perustuslaissa sanotaankin.

Vasemmistohan saavutti vaaleissa suoranaisen maanvyörymävoiton. Sillä oli jo ehdokkaitakin eniten, peräti kolme. He

saivat yhteensä reilusti yli puolet äänistä ja valitsijamiehistä. Näin ollen lähtökohta on, että Suomeen valitaan vasemmistolainen presidentti.

Mutta kuka heistä? Tuollaisen vaalivoiton jälkeen on taktisesti mahdotonta, että vasemmisto antaisi myönnytyksiä oikeistolle valitsemalla keskuudestaan oikeistolaisimman ehdokkaan, Koiviston. Tasapuolisuuden nimissä se ei voi valita vasemmistolaisintakaan, Kajanojaa, joten jäljelle jää keskimäinen kompromissiehdokas, Kivistö.

Silloin kuitenkin säikähtävät Koiviston porvarilliset valitsijamiehet, smp:läiset, Pro Koivisto, lauma julkkiksia ja liuta oikeistodemareita. Joutuminen Kivistön tukijoiksi hirvittää heitä. He hylkäävät Koiviston, palaavat juurilleen porvareiksi ja jättävät vasemmiston vähemmistöksi.

Porvaripuolella ovat kuitenkin ehdolla vain Harri Holkeri ja Paavo Väyrynen, joita ei ole olemassa. Holkerihan ilmoitti, että vaaleissa valittiin vain ykkönen eikä lainkaan kakkosta ja kolmosta. Näin ollen porvareilla ei ole ollenkaan ehdokasta, koska Väyrynen ja Holkeri eivät sijoittuneet ykkösiksi. Täs-

sä tilanteessa myöskään Koivistoa ei ole olemassa, koska hän on menettänyt ykkössijansa Kivistölle.

Todennäköisin ratkaisu on siis se, että ensimmäisessä äänestyksessä ei jaeta kolmea ensimmäistä sijaa ollenkaan, ainoastaan nelonen ja viitonen. He ovat mitä todennäköisimmin Kivistö ja Kajanoja.

Toisella kierroksella demarit ja kepulaiset ovat kaikesta huolimatta jääräpäisesti ilmoittaneet äänestävänsä omia ehdokkaitaan. Holkeri puolestaan on luvannut valitsijamiehensä Koivistolle, jos hänet itsensä on keploteltu pois viimeisestä äänestyksestä. Kivistön valitsijamiehet eivät halua missään nimessä ilmoittaa, ketä he äänestävät toisella kierroksella.

Lopputulokseksi jää, että koivistolaiset ja holkerilaiset äänestävät Koivistoa, joka on jo pudonnut, väyrysläiset Väyrystä, joka ei ole ehdolla, Kivistön valitsijamiehet eivät tiedä, ketä äänestää ja Kajanojalla ei ole valitsijamiehiä ollenkaan. Vaali päättyy tulokseen 0-0, eikä Suomi saa presidenttiä. Sinänsä jännittävä ratkaisu sekin, joskin siinä on paikoin pelailun makua.